

Драги наш домаћине брате Милоје, преподобни пречасни оци, преподобне мати монахиње, драга браћо и сестре, ево ово је јединствена прилика да смо се нашли овако за Трпезом љубави нашега врлог домаћина, који нас је позвао да нас угости о празнику, Православном празнику, Светом празнику Божићу, Рођењу Господа нашега Исуса Христа.

То је празник који је мајка свим осталим хришћански празницима. Да није било Божића не би било ни Преображења, не би било ни Великог Петка, не би било ни Васкрса, ни Духова, не би било хришћана у свету, него би до сада можда и људски род ишчезао са лица земље. Јер како се развијао род људски од Адама до Господа Христа, грех је све више узимао маха, и када је претила опасност да ђаво кроз грех и смрт сатре род људски, онда је Бог оценио да је дошла пуноћа времена и тада је послао Сина свога Јединороднога да спасе свет. Његов долазак, то је управо овај празник кога слаavimo јуче, данас, сутра и наредних дана. Захваљујући милости Божјој ми данас постојимо, постојимо као Православни хришћани, као они који су сачували науку Христову, неизмењену, непромењену, неокаљану, преко две хиљаде година. Наравно, нису то очували сви који носе име хришћанско. Има их много, разних група и групица који се називају хришћанима, али који нису остали верни оној Науци коју су Апостоли проповедали, Свети оци одогматили, и Свети Васељенски Сабори потврдили. То је остала верна једино Света Православна Црква, Црква Символа Вере, како сви исповедамо, Једна Света Саборна и Апостолска Црква.

На жалост, у наше време и Православље се нашло на неком клизавом путу, потпада мање-више под утицаје разних идеологија, политичких партија, или стремљења, тако да постоји велика опасност да се и Православљу наруши његова чистота, његова верност Господу Христу.

Захваљујем се брату Влади Димитријевићу на његовим речима које је овде изговорио, за овом Трпезом љубави, где је можда и вероватно, преценио значај нашега подухвата, наше борбе. Ми се трудимо колико можемо и што можемо, а и ја се сећам времена из Старога Завета када је пророк Илија био уверен да је он једини остао веран Отачком предању, остао једини који држи Праву Веру. Бог га смирава, и открива му да у Израиљу има још седам хиљада који не приклонише колена своја пред Ваалом, пред тим незнабожачким божанством коме су се многи у Израиљу били поклонили.

Нека Бог сачува и нас такве мисли да смо ми сами и једини који држимо, који се трудимо да држимо Православну Светосавску веру, онако како нам је предао наш родоначелник Свети Сава и остали светитељи из рода нашега, до светог владике Николаја и оца Јустина. Велико је охрабрење што знамо да их има, не знамо им број, али верујем да је тај број много већи од седам хиљада.

Ако је то било довољно да сачува израиљски народ да не отпадне, и да не изгуби оно посланство које је од Бога било одређено за њега да буде изабрани народ, ја тврдо верујем да ће и Бог, преко оних који су остали верни у нашем роду, спасти цео наш народ. Многи народ долази сваке недеље у Љуљаке да се тамо заједно Богу молимо, да се тешимо заједничком вером како каже Апостол Павле, вером мојом и вашом. Даће Бог, и мислим врло скоро, убрзо, да ће се многи придружити, и пробудити и кренути путем одстојавања и одстрадавања Праве Вере Светосавске.

Апостол Павле је рекао „Сви који хоће побожно да живе, биће гоњени“. То не значи побожно у најобичнијем смислу, да се понекад молимо Богу, да понекад одемо у цркву, него они који управо се труде да држе све оно што је Господ заповедио. Јер је тако и рекао Господ пред своје Вазнесење, својим ученицима „Идите и научите све народе крстећи их у име Оца и Сина и Светога Духа, учећи да држе све што Сам вам заповедио“. НЕ НЕШТО, НЕГО СВЕ! Апостол Павле не каже неки од оних који хоће побожно да живе биће гоњени, него сви ће бити гоњени. Будимо спремни на то. И када дође време гоњења не треба се уплашити, јер Господ је први страдалник, ми се угледамо на њега према својим моћима, а Он је тај подвигоположник који ће дати снаге свима нама да истрајемо, да одржимо нашу веру Светосавску Православну.

Нека би дао Бог да број оних који се спасавају као што се некада умножавао у Јерусалиму, да се умножава и у нашем времену. Они који се труде да ућуткају реч Божју, нека се сете поруке Апостола Павла „Да се реч Божја не веже“. Не може се она везати, не може се ућуткати, не може се истина сакрити или сахранити у земљу, јер има једна пословица каже „Истина што се дубље закопава, све сјајнија васкрсава“.

Нека би дао Бог, да и овај састанак наш овде, и ова Трпеза љубави коју је брат Милоје приредио и припремио за нас, нека нам буде једно охрабрење да заједнички и само заједнички истрајемо на путу којим нас је Господ позвао, а ми се одазвали. Нека и Господ Благослови, и умножи, и дарује снаге да истрајемо на томе путу, на многаја љета.